

Marielle Jambroes vertegenwoordigt de KAMG in het Capaciteitsorgaan. Ze is sinds kort bestuurslid van de NVAG

In oktober 2016 publiceerde het Capaciteitsorgaan het Capaciteitsplan 2016 voor de Sociale Geneeskunde (SG). Dit is een advies aan de minister van Volksgezondheid over het benodigde aantal opleidingsplaatsen in de SG. Bij de totstandkoming van het advies werkt het Capaciteitsorgaan nauw samen met de leden van de kamer SG van het Capaciteitsorgaan. In de kamer zijn beroepsgroepen, werkgevers en de opleidingsinstituten vertegenwoordigd. Sinds een jaar ben ik één van de twee vertegenwoordigers namens de KAMG in de kamer SG.

Waarom zijn deze capaciteitsramingen van belang en waarom is het goed dat de KAMG vertegenwoordigd is in de kamer?

Menskracht is in een dienstverlenende sector zoals de Publieke gezondheidszorg een belangrijke parameter voor de kwaliteit van ons werk en de zorg die we verlenen. Er bestaan geen richtlijnen voor de benodigde capaciteit in de publieke gezondheidszorg. Wel vindt centraal sturing plaats op het aantal opleidingsplaatsen voor artsen in de publieke gezondheidszorg. Het Capaciteitsorgaan adviseert aan de hand van een ramingsmodel het ministerie van VWS elke 4 jaar over het aantal benodigde opleidingsplaatsen. Vervolgens beslist het ministerie van VWS hoeveel opleidingsplaatsen er in welke richting gefinancierd worden.

Het is belangrijk dat wij als vereniging via de kamer SG een bijdrage leveren aan de totstandkoming van deze adviezen omdat wij als beroepsbeoefenaars enerzijds het werk uitvoeren en anderzijds de nieuwe generatie opleiden. Vanuit de dagelijkse praktijk en onze visie op het vakmanschap van de toekomst kunnen wij goed adviseren over de benodigde capaciteit.

Als beroepsgroep en vereniging zouden wij ons misschien wel meer bezig moeten houden met de benodigde capaciteit in ons werkveld dan alleen via de kamer SG van het capaciteitsorgaan. Wij kunnen ook een bijdrage leveren aan het opstellen van richtlijnen over benodigde capaciteit in de publieke gezondheidszorg en dan breder dan alleen artsen. Uit een onderzoek dat ik deed naar de capaciteit in de jeugdgezondheidszorg bleek dat er grote regionale verschillen zijn in het aantal beroepsbeoefenaren. Deze verschillen waren niet te verklaren op basis van aantal kinderen in die regio of de zorgbehoefte. Als beroepsgroep zouden we hier over na moeten denken en het initiatief moeten nemen om tot multidisciplinaire praktijknormen te komen.

Dat hangt nauw samen met onze visie op ons vak en de behoefte aan publieke gezondheidszorg in de toekomst en dat is bij uitstek een rol voor de KAMG en dus ook voor de NVAG.

Ik ben al een aantal jaren actief binnen de KAMG en sinds dit jaar ben ik ook bestuurslid van de NVAG. Graag wil ik mij de komende jaren binnen de vereniging inzetten om het vraagstuk over de benodigde capaciteit in de publieke gezondheidszorg verder uit te werken en ik nodig iedereen van harte uit om hierover mee te denken!